

כלכלי שזה. בניהם של עשירים מתחברים עם בני עשירים. בני המעמד הבינוני המעמד הבינוני בלבד.
 שאם בנו של בעל אמצעים מצומצמים יבוא לחברת בני עשירים, לא יאמר לו "מפה!" אלא שבמשך הזמן הוא יסתלק מאליו. דמיהכיס שלו ואמצעיו לא ירשו בר ולבלות בחברת נערים שבידיהם אמצעים גדולים יותר.
 את עובדות אלה, על הרכבם של חברות הנוער המכוננות "סלוגניות" — משום שהתמינות של בני הנוער הישראלי קשורה בסוג החברה שהם חברים בה.
 ליוגמה, חברה בשם הירקון (שם החברה נקבע על-פירוב על שם הרחוב בו ובריה). זוהי חברה של בנים לאבות בעלי אמצעים ממוצעים: פקידים, בעלי-מלאכה, יש לחברה כל הסמנים של הוצעיר-בורגנות. חברה נמנים ברובם עם תלמודי המהמשיית עד לשיעית — עם יוצאים-מן-הכלל אחדים: נערים עובדים.
 זשים כולש פעמים שבוע. פעמיים — בליל שבת ובמוצאי; ופעם — באמצע יום הם הולכים יחד לקולנוע, לאכול במסעדה, להסתובב קצת ברחובות העיר, או מדברים בגן או בשורה. רוב החברה מורכב מווגות קבועים. בערבי-שבת הם משפיות ריקודים; במוצאי-שבת עורכים מסיבה או הולכים לקולנוע.
 תיהם המשותפות הם מדברים הרבה על מין, מתנסקים ומתחבקים מעת לעת ובוה נ. היחסים המיניים בין נערים לנערות הם ענינם של הווגות עצמם.
 ברה כזאת נמצא לבדו בימים בהם לא נערכות פגישות של החברה, או אחרי אלה. כמעט חוק בל יעבור הוא, שכאשר נער יוצא עם נערה בפעם הראשונה, הוא טקה לפני שהוא נפרד ממנה. וחוק הקשור בראשון הוא שהנערה תענה בפגישה לא אותה נערה יכולה להתנשק עם הנער עשרות פעמים בפגישה שלישית או זולם אם תענה להזמנתו לנשקה בפגישה הראשונה, היא תאבד את "שמה הטוב".
 יוצאת שבועיים בחברת אותו נער, אינה יכולה להעצר בשלב זה. חוק חברתי ירצה להתקרב יותר ויותר אל הנערה, מפגישה לפגישה, ותפקידה של הנערה לא אותה נערה יכולה להתנשק עם הנער עשרות פעמים בשלב הנשיקות ותסרב להמשיך ילו אמרה שאינה רוצה לצאת להבא בחברת אותו נער. הוא יעזוב אותה.

עד למגע מיני
 השני נמשך מכמה שבועות עד מספר חודשים; זה תלוי במידת התאפקותה נערה. בשלב זה הם מוצלים כל רגע של התבודדות, בגנים, על ספסלים בשדרות, שפתיהם, בדירותיהם ואפילו במקומות פומביים כמו בבית-הקולנוע. הם עוברים דים כל שלבי מסכת היחסים שבין גבר לאשה, מלבד השלב של מגע מיני מלא.
 הם בין בני החברה הזאת, שני ווגות מתוך 24, הודו, כל אחד בנפרד, שהם חסים מיניים מלאים. אולם כשאנשי החברה נשאלו מה חושב כל אחד מהם, עד קרילת ביחסיהם שאר הווגות, היו רובם סבורים שלפחות ששה ווגות מתוכם חסים מיניים מלאים.
 לצב בחברות עלות הרכב חברתי אחר. בחברה של בני-נוער שתוארו בפי אחרים "פושטים", היו 20% איש. רובם בני 17-16, ורובם נערים עובדים ממשפחות צעים מצומצמים. מכיון שאפשרויות הבילוי של אנשי חברה זו קטנות יותר, הם הדגש יותר על היחסים המיניים. רוב בני-החברה אינם הולכים בזוגות קבועים.

כל הנשאלים, ללא יוצא מן הכלל, השיבו שזוג ההולך קבוע או שאינו הולך קבוע, יכול לקיים יחסים מיניים חלקיים. רק 17 אחוז היו בדעה שזוג ההולך קבוע יכול לקיים יחסים מיניים מלאים. 3 אחוז השיבו שגם נערים ונערות שאינם הולכים קבוע יכולים לקיים יחסים מיניים מלאים. הנשאלים התבקשו לפרט גם את נימוקיהם, שהביאו אותם למתן תשר בות אלה.
 וכאן התגלתה תופעה מעניינת למדי. איש מהנשאלים לא טען שאסור לקיים יחסים מיניים מלאים מפני שזה בניגוד למוסר, לדרושות החברה או מפני שזה עלול להזיק מבחינה נפשית. כל ההסברים של המתנגדים ליחסים מיניים מלאים — בנים ובנות גם יחד — נאחזו בטענה שיחסים כאלה עלולים לגרום לסיכוכים לזוג הבא במגע מיני.
 רובם ככולם טענו שהסכנה הראשונה הנשקפת היא — סכנת ההריון.
 "בחורה שמסכימה ליחסים מיניים מוכרחה להיכנס להריון, ואז היא תהרוס את חייה אם תנשא לבחור נגד רצונה בגיל צעיר או שתעשה הפלה", השיבה בת 16 מחיפה.
 "הסיכון רב מדי, אני, למשל, לא הייתי מוכנה לסיכון כזה. כי אפילו אם מתחננים לאחר מקרה כזה, עצם העובדה שהנשואים הם מתוך הכרח אינה חיובית ביותר", השיבה בת-קיבוץ.
 וכאן תמיד יכול לקרות שהבחורה תכנס להריון, ואז אתה מוכרח להתחתן איתה מה שלא יהיה", השיב תלמיד שישיית בגימנסיה בית-הכרם בירושלים.
 סיכוכים אחרים, מלבד ההריון, שמנו המתנגדים ליחסים מיניים:
 • "אחר יחסים כאלה יורד המתח ובמוקדם או במאוחר נפרדים."
 • "בחורה שעושה זאת פעם אחת עם בחור אחד, למה שלא תעשה זאת הרבה פעמים עם הרבה בחורים?!"
 • "בגיל זה לא חושבים מה עלול לקרות, ואפשר להגיע למצבים שלא מחכים להם ועל פי רוב מצטערים."
 אלה שחיבו יחסים מיניים מלאים לפני הנשואים לא פירטו, ברוב המקרים, את נימוקיהם. הנימוק היחיד שהועלה היה: "מוכרחים לפרוק באיזו דרך שהיא את המתח המיני, או מוטב לעשות זאת עם חברה מאשר בדרכים אחרות."

המין — והנוער האחר
 סיכום — אפשר לקבא את התמונה הבאה על התנהגותם המינית של בני-הנוער הישראלי בגיל הגימנסיה:
 רוב הבנים לא יימנעו ממגע מיני מלא כשמזדמנת לו נערה המוכנה לכך. מההולכים קבוע, רק זוג אחד מתוך עשרה מקיים יחסים מיניים מלאים.
 הנערות, לעומת זאת, מוכנות למגע מיני חלקי, מתנגדות ברובן ליחסים מיניים מלאים. אלה שמוכנות ליחסים כאלה, עושות זאת רק עם חברים קבועים. רק אחוז אפסי של נערות בגילים 14-18 מקיים יחסים מיניים חופשיים. הן ידועות ברובן בתור שכאלה, וכל המבלה בחברתן הולך אליהן למטרה זו בלבד.
 מה הן בעיות המין של הצעירים שאינם נמצאים בחברות ושאינן להם חברות קבועות? שאלות בתחום זה לא נכללו בתוך שאלון המחקר, אולם מתוך שיחות עם עשרות בני-נוער, ואף מתוך מכתבים שהגיעו מבני-נוער במסגרת מחקר זה מתברר:
 • קיימת בישראל תופעה של חברות הומוסקסואליסטיות גם בגיל צעיר. בני-נוער רבים בגיל 16 יודעים כבר כל מה שיש לדעת על חברות אלה, מקומות מיפגשן ומנהגיהן. הביקור אצל יצאניות בקרב בני-נוער צעירים אינו מקובל כמעט. כמה מן הצעירים הללו ציינו כי היו מוכנים לשלם ליצאנית, הודו כי לא עשו זאת מתוך חשש להיתפש בשעת ציד יצאניות ברחוב.
 • חברת נוער המורכבת מבנים בלבד, שאינם נפגשים עם אותן הבנות באופן קבוע, התנסתה על-פירוב בחתימה מינית משותפת. סיפר חייל בן 18: "אני יוצא עם כמה חברה. מסתובבים יחד עם מי שמוצאים. פעם נסענו להרצליה שישה חברה להתרחץ בים. תפסנו זוגיות אחת שהסכימה לשכב עם כולם. בשביל התענוג. לא בשביל כסף."
 סיפר צעיר בן 17 וחצי, הגר בכסונה דרומית בתל-אביב: "כמעט בכל שכונה יש חובבת אחת, שהחברה יודעים שאם אין מה לעשות, אפשר ללכת אליה."
 כן אפשר להסיק מתשובות אלה:
 • האוננות היא תופעה נפוצה ומקובלת.
 • מקרים של אונס בחברות מגובשות אינם קיימים כלל. בין קבוצות של צעירים המ' בלים יחד מעת לעת נזירים מקרים אלה ביותר.
 (המשך בעמוד 15)

אורות

סיפר אחד מהם, בן 16 וחצי, העובד כמכונאי: אצלנו אין הרבה חכמות. יוצאים פעם או פעמיים עם בחורה ורואים אם זה הולך או לא. רואים איזה טיפוס היא. אם היא טיפוס שיכול ללכת איתה, משאירים אותה. ואם לא — זורקים. אבל יש שש בחורות שמחזיקות מעמד בחברה. ארבע הן חתיכות, יש להן חברים שאוהבים אותן. שתיים הן כאלה, חתיכות בשביל החברה. לא איכפת להן עם מי הן יוצאות. מי שצריך הולך אליהן.
 בחברה זו טענו כל הנערים, בלי יוצא מן הכלל, שהיה להם כבר נסיון מיני לפחות עם שתי נערות.
 חברה מטוב אחר היא חברה שבני-הנוער נוהגים לכנות שכמותה בשם: "חברת בני טובים". אלה הם גימנוסטים, כולם מהכיתה השביעית והשמינית, כולם בנים למשפחות אמידות. 80 אחוז מתוכם הולכים קבוע למעלה משנה. צורת הבילוי שלהם שונה מזו של החברות הקודמות בכך שמסיבותיהם מפוארות יותר. הם גם נוהגים לצאת לפעם לטיולים. נוסעים לבלות בערב-שבת בלילה ביערות הכרמל, או לאחד החופים בסביבות תל-אביב; שם עורכים קומיץ ומדליקים מדורה. כל טיול או קומיץ כזה מסתיים כאשר הווגות מסתלקים — כל זוג בנפרד.
 כרבע הנשאלים הודו שהם מקיימים יחסים מיניים עם חברותיהם. גם הן גימנוסטיות. "אני חושב שדוקא הווגות שהולכים קבוע ברצינות לא מקיימים יחסים מיניים", טען אחד מהם, בנו של חרשתן. "זוג שמקיים יחסים מיניים אינו יכול להמשיך ללכת יחד, באיזה מקום זה מוכרח להתפוצץ. אבל אי-אפשר לדעת בדיוק, מפני שהחברה הם גימנוסטים, ואף אחד לא יגיד להבדיל את החברה שלו ונתנת או לא. בדרך כלל אלה שמשוויצים ששכבו עם חברותיהם, מתגלים בסוף ככאלה שלא הלך להם בכלל, סתם שקרנים. הכל תלוי בבחורה עד איזה גבול מניעים. החברה הרציניים לא עושים את זה מפני שזה עלול להפריע בעתיד."

דעתם על הבתולים
 שארונים שחולקו למשתתפים המבוגרים יותר, בני 16-18, במסגרת המחקר המיוחד של העונם הזה, נכללו גם שאלות העוסקות בעניני מין. אחת השאלות היתה: האם לדעתך משפיע העדר בתולים על סיכויי נערה להינשא?
 בנקודה זו נתלקו הדעות באופן קיצוני בין הנערים לנערות. בין הנערים השיבו רק 40 אחוז שהעדר בתולים לא ישפיע על סיכויי הנשואים של הנערה. השאר השיבו כי לפעמים זה יכול להשפיע, אבל רובם תוך הסתייגות שלא לגמרי.
 "אם אהב בחורה ויחיד לי שהיא לא בתולה, ארצה לדעת איך זה קרה. אם זה קרה פעם, במקרה, מתוך שיאה ואני אהב אותה — זה לא פריע; אבל אם יתברר שזה קרה הרבה פעמים, אני לא חושב שהייתי מתחתן עמה, אפילו אם הייתי אוהב אותה. כי בחורה שששתה את זה לפני הנשואים הרבה פעמים, תעשה את זה בטח גם אחרי הנשואים עם אחרים", השיב אחד הנשאלים.
 אצל המשיבות לשאלון, ציינו לעומת זאת קרוב ל-70 אחוז שהעדר בתולים אינו יכול להשפיע על סיכויי-הנשואין של נערה. פרט מפליא: בין הנוטות לדעה זו היה אחוז ניכר של נערות, שלפי שאר תשובותיהן ניתן היה להבין שלא רק שלא נתנסו עדיין ביחסים מיניים, אלא שאפילו חבר קבוע לא היה להן.
 "מגוחך ליחס ערך כלשהו לבתולים במאה העשרים", השיבה אחת.
 "אם זה עשוי להרחיב בחור מלהתחתן, יותר טוב שלא תתחתן איתו", השיבה שנית.
 "יתכן שבחברות מסוימות עדיין משפיע העדר בתולים, אבל לדעתי זה אינו צריך להשפיע", השיבה בת-קיבוץ בגליל-העליון.
 שאלה אחרת בטטה זה, המורכבת בשאלון מכמה שאלות, היתה: האם זוג צריך לקיים יחסים מיניים חלקיים או מלאים לפני הנשואים?